

докль съвршено да ся завладѣ островъ Кандія, 960 — 963 годинахъ. Слѣдъ това завладѣніе той отиде да приѣме командж-тж на сухой пятъ въ Азіѣ.

И така Българія отъ странж-тж на Имперіѣ-тж и Росіѣ-тж бѣше спокойна; нѣ не бѣше така спокойна и отъ странж-тж на младѣ Угаріѣ. Безпокойни-ти Угаре, както видѣхме по' горѣ, распространихъ своѣ-тж власть до Темешский Банатъ; ти сега ся вече врьнахъ въ Трансилваніѣ, и отъ тамъ нападахъ на Българско-то Воеводство въ Влахиѣ. Страншливый Царь, за да ги успокои, заключи съ тѣхъ условія, не съ всеѣмъ славны за Българіѣ; извѣстно е поне, че отъ това врѣмя едно Угарско колѣно остана за всегда въ еднаж часть на Трансилваніѣ, отъ 950 годинахъ.

Обаче това колѣно имаше свой Князь, и не зависяше отъ други-ты, които ся поселихъ въ Угаріѣ. Ти Угаре най напрѣдъ отъ всички-ты пріяхъ Христіанскж-тж Вѣрж: Князь-тѣ Дула (Dula), или спорядъ Византіѣ-ты Гыла съ, около 955 год. съ другъ Угарский Князь, Воло судъ, кръстися въ Константинополь и заведе съ себе си Монаха Героо ея, посвятенъ въ Епископъ Трансилванский, който, като отиде на мѣсто-то си, кръсти всички домъ на тоя Князь, по' много-то Угаре и Трансилванскы-ты Влахи.

Види ся, Петръ малко е жалѣлъ за Трансилваніѣ; други-ты и' части още оставалы на Българіѣ, които ся управлявахъ отъ особенны Воеводы. Между това въ отдѣленіѣ-тж отъ немъ часть ся образова независимо Угарско Княжество, съ което трѣбваше да правятъ мирны прѣговоры.

Нѣ още по' безпокойны бяхъ Угарскы-ты колѣна въ Угаріѣ: ти нападахъ на съсѣдны-ты си страны; и на тоя пятъ, около 960 годинахъ, прѣминахъ прѣзь Сръбіѣ и часть прѣзь Българіѣ, до самж-тж Оракиѣ, отъ дѣто обаче тутакси трѣбвало да побѣгнѣтъ, като ся погнахъ отъ корпуса на Генералъ Маріана. Ти не открывахъ войнж, а кога то шахъ, правяхъ нападенія, което още по' вредно бѣше за Българіѣ, зачто безпрѣстанно трѣбваше да сж готови срѣщу тѣхъ обаче ти набѣдници не завладявахъ за себе си страны, нѣ грабяхъ и откаровахъ всякакви нѣща.